

Försommarvisa i två verser

Rolf Lundqvist

Det är snart midsommar, mord på teven och, efter en rekordkall försommar, knappt sått i trädgården. Vi går omkring i spenaten, min kollega Lasse och jag. Tröskar ett område som heter Skutberget, fast Lasse envisas med att kalla det Skuttberget. Tröskar spenaten som till största delen är färdigtröskad redan. Jag menar förståss ekosystembytt. Innan Stora-Ensot OY drar söderut - till de paradisiska eucalyptusplantagernas regioner - har de ju först omsorgsfullt hunnit degradera de virkesrika naturskogar, ur vilka de hittills hämtat sina rikliga vinster till en sörja av täta unga tallplantager, tillräckligt jävliga att ta sig igenom, för att också plundra allemansrätten på innebörd, ack ja. Runt gamla koppargruvans fredsmilsgräns är på många ställen landskapet till brädden fyllt av denna sörja. Denna sörja som broschyrerna kallar "landets framtid", men som bara varit lock och luder för att lura pensionsstiftelser och andra sk institutionella placerare att sätta spararnas pensionspengar i tvivelaktiga företag som Bergvik och annat. Så tvivelaktiga på lång sikt, att de gamla skogsbolagen inte längre vill ta risken att äga hela skiten! Nu skallar direktörsbrölen: söderut, söööderutt, utt!

När Lasse jagat kusar en stund och jag försökt komma underfund om skogshistorien i det skogsparti, som lämnats kvar i branten efter branden 1995, möts vi i det västligaste partiet. Lasse säger: "det är ett stort parti med tjärblomster härborta". Väl där möts jag av en sydvänd sluttande urbergshäll, ett halvt tunnland stor, med grunda tvärsprickor, som samlat jord nog att hysa hundratalet vackert blommande tjärblomster! Ett sydligt inspel i nordanskogen, en lysande punkt av färgprakt mitt i spenaten, en flygfyr för många insekter denna dag och nästa, och nästa och nästa år också vidare. Koordinaten heter som följer: 6720556/1504052. Därutöver bara något korsört och piprör, punkt och slut.